

Gabriels mamma har diabetes

SKREVET AV: Isabelle Steineck

ILLUSTRERT AV: Johanne Sorgenfri Ottesen

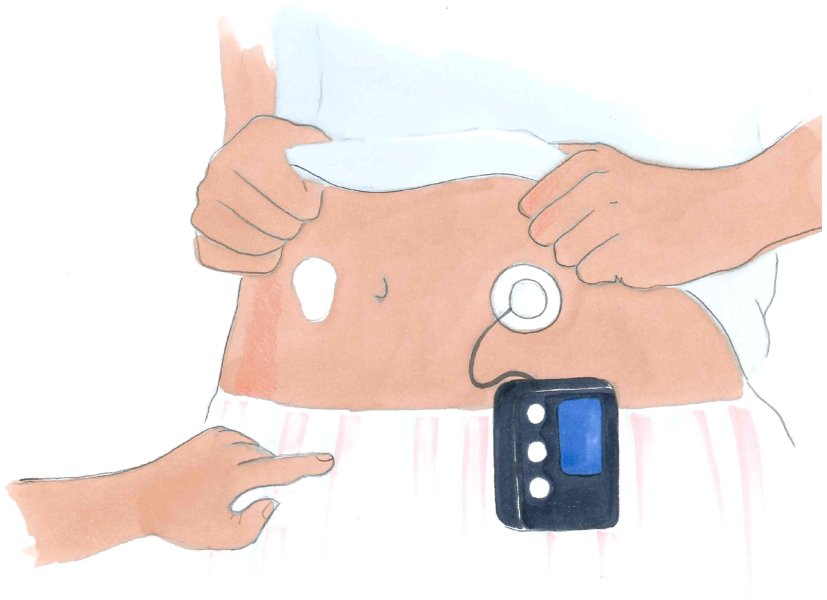
NORSK OVERSETTELSE: Diabetesforbundet v/Gry Anita Lillejordet

Kan du se gutten som leker?

Gutten heter Gabriel og han har bygget et tårn. Gabriel er en liten glad 6-åring som bor sammen med mammaen sin i en leilighet i syvende etasje. Mamma leker ofte med Gabriel. I dag har de bygget en skole og alle lekedyrene er elever. Foran elevene er det en tavle akkurat som det er i ordentlige skoler. Mamma pleier å fortelle historier om dyrene.

Da ler Gabriel.

Mamma har et plaster på magen og fra den går det en ledning til noe som ligner en mobiltelefon.

-Hva er det? Er det en telefon, spør Gabriel og peker på tingen.

-Det er en insulinpumpe, svarer mamma

Gabriel prøver å trykke på pumpen og da kommer det lys fra den, akkurat som på en mobiltelefon.

-Hvorfor har du den?spør Gabriel

-Det er fordi jeg har diabetes, svarer mamma

-Hva er diabetes? spør Gabriel

-Det er en sykdom hvor kroppen ikke kan lage insulin,
svarer mamma

Sykdom, tenker Gabriel. Betyr det at mamma er syk som når man har feber? Eller når man får prikker på hele kroppen og bare vil ligge i sengen? Mamma ser ikke syk ut i det hele tatt.

-Har du feber? spør Gabriel

-Nei, svarer mamma

-Når man spiser blir maten til et slags sukker som går ut i blodet.
Mamma tegner blodårer med sukkerbiter i årene og
firkanter ved siden av blodårene

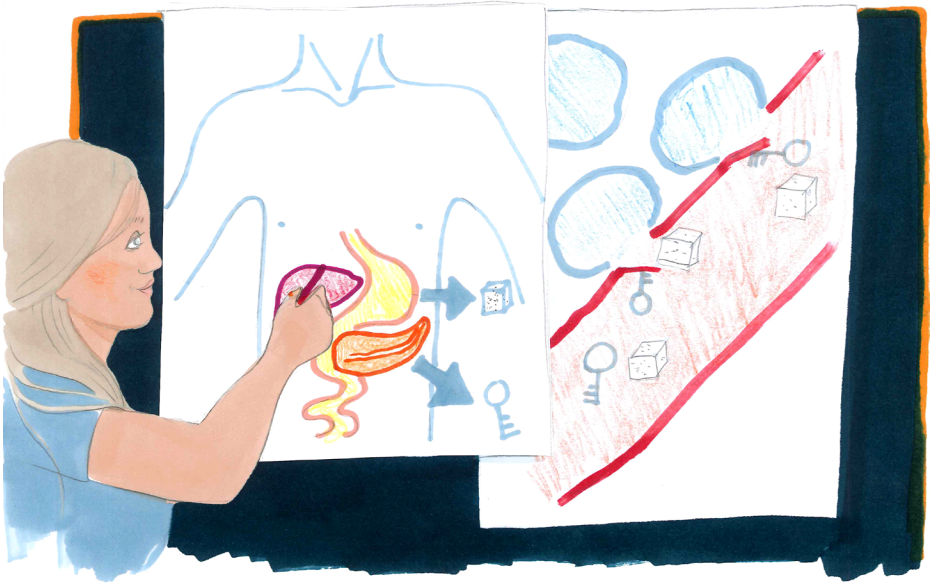
-Sukkeret brukes som energi av kroppens celler,
forklarer mamma. Energien gjør at du kan løpe,
hoppe og kjøre rundt på sykkelen din.

-Hva er celler? spør Gabriel

-Celler er kroppens byggesteiner. Du består av celler –
akkurat som legohuset består av legobiter.
Alle cellene bygger opp kroppen vår og gjør at vi lever.

Gabriel tenker på hvordan han hadde sett ut
hvis kroppen hans var lagd av legobiter.
Det ser morsomt ut, synes Gabriel.

For at sukkeret skal kunne brukes må cellene åpnes med en nøkkel. Nøkkelen heter insulin. Insulin lages i bukspyttkjertelen.

Mamma tegner et menneske som har noe som ser ut som en pølse i magen.

-Det der er bukspyttkjertelen.
Inne i bukspyttkjertelen lages nøkkelen insulin.

Gabriel ser på mamma.
Finnes det nøkler i magen?

-Jeg får insulin fra pumpen, sier mamma. Små magenøkler som åpner cellene så sukkeret komme inn. Om jeg spiser mat så kan jeg trykke på knappene så pumpen gir meg insulin.

Gabriels mamma må ta insulin så cellene hennes får energi. Det betyr at hun ikke er syk så lenge hun får insulinet. Cellene behøver sukkeret for at alt i kroppen skal fungere. Akkurat som en bilmotor behøver bensin for å kunne kjøre så behøver cellene energi for å leve.

Før mamma skal spise så måler hun blodsukkeret. Hun tar fram et lite apparat som lager et lite hull i fingeren så det kommer ut blod. Blodet setter hun på en liten pinne som sitter fast på blodsukkerapparatet. Etter noen sekunder så kommer det et svar og da vet mamma hvor mye insulin hun skal ta før maten.

Gabriel får prøve å måle blodsukkeret. Han strekker fram fingeren og mamma tar hullstikkeren og trykker på knappen.

-Au, sier Gabriel når han ser blodet.
Egentlig gjorde det ikke så vondt.

-Jeg vil ha et plaster!
Gabriel får et plaster.

Blodsukkeret til Gabriel var på 5,8 mmol/l.

-Det er helt perfekt, sier mamma

-Har jeg diabetes? spør Gabriel

-Nei, svarer mamma.

-Om blodsukkeret er høyt blir man tørst og må tisse hele tiden.
Man kan også bli veldig trøtt, forteller mamma.

Gabriel tenker på hvordan mamma ser ut
når hun har høyt blodsukker.

-Men hva gjør du da?

-Jeg tar bare insulin så blir blodsukkeret bra igjen.

-Om jeg tar for mye insulin så blir blodsukkeret lavt, sier mamma. Da blir jeg svak, trøtt og skjelve på hendene. Det er ikke morsomt. Noen ganger kan jeg bli sint selv om jeg ikke har noen grunn til det.

Gabriel tenker på hvordan mamma ser ut når hun har lavt blodsukker.

-Kan det være farlig?

-Om jeg har lavt blodsukker er det bra for meg å spise noe søtt. For eksempel juice, eller godteri.

Gabriel tenker at han også vil ha diabetes,
akkurat som mamma. Så kunne han få en pumpe som
han kan trykke på og spise masse godteri. Så tenker
Gabriel at det er godt at han ikke har diabetes.
Da må ha jo stikke seg i fingeren.

Takk for at du har lest denne historien. Jeg som har skrevet historien heter Isabelle Steinbeck, jeg er lege og forsker på diabetes type 1. Jeg har også selv hatt diabetes type 1 siden 1989. I 2009 ble jeg mamma. Når jeg skulle fortelle min sønn om diabetes så fant jeg ut at det ikke finnes noen bøker som handler om hva diabetes er, som er skrevet til barn av personer med diabetes.

På grunn av dette skrev jeg denne historien for å lettere kunne forklare om sykdommen for min sønn.

Har dere synspunkter om boken er dere
velkommen til å skrive til meg.
isabelle.steineck@iname.com